

7) koszty poradnictwa i doradztwa w zakresie, w jakim dotyczą projektu szkoleniowego.

§ 12. 1. Wielkość pomocy na szkolenia specjalistyczne w przypadku pracodawców będących mikro-, małymi i średnimi przedsiębiorcami, w rozumieniu rozporządzenia Komisji (WE) nr 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw (Dz. Urz. WE L 10 z 13.01.2001) zmienionego rozporządzeniem nr 364/2004 z dnia 25 lutego 2004 r. (Dz. Urz. WE L 63, 28.02.2004), nie może przekraczać 45 %, a w przypadku pracodawców niebędących mikro-, małym lub średnim przedsiębiorcą nie może przekraczać 35 % kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą.

2. Maksymalną intensywność pomocy, określoną w ust. 1, zwiększa się o 10 punktów procentowych, jeżeli szkolenie jest przeznaczone dla pracowników w gorszym położeniu, w rozumieniu art. 2 lit. g rozporządzenia Komisji (WE) nr 68/2001, o którym mowa w § 10.

3. W przypadku gdy pomoc jest przyznawana w sektorze transportu morskiego, intensywność pomocy może osiągnąć 100 % kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, jeżeli:

- 1) osoba szkolona jest na pokładzie pracownikiem nieetatowym i nie jest aktywnym członkiem załogi;
- 2) szkolenie jest prowadzone na statkach pokładowych zarejestrowanych w rejestrach wspólnoty.

§ 13. Jeżeli kwota pomocy, o której mowa w niniejszym rozporządzeniu, przyznana temu samemu podmiotowi prowadzącemu działalność gospodarczą, w odniesieniu do tego samego projektu szkoleniowego, przekracza kwotę stanowiącą równowartość 1 mln euro, pomoc podlega indywidualnej notyfikacji do Komisji WE.

§ 14. 1. Ustaloną w § 12 dopuszczalną wielkość pomocy stosuje się bez względu na to, czy projekt finansowany jest całkowicie ze środków państwa, czy też jest częściowo finansowany przez Wspólnotę.

2. Pomoc na szkolenie pracowników, o której mowa w niniejszym rozporządzeniu, nie jest kumulowana z żadną inną pomocą państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu ani też z inną pomocą finansowaną przez Wspólnotę w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, jeżeli wynikiem tej kumulacji byłoby przekroczenie intensywności pomocy powyżej ustalonej na mocy niniejszego rozporządzenia.

3. Pomoc na szkolenie pracowników określona w rozporządzeniu nie będzie udzielana, jeżeli przedsiębiorca otrzymuje na realizację danego szkolenia pomoc z różnych źródeł i wartość tej pomocy łącznie z pomocą przewidzianą w rozporządzeniu przekracza maksymalną dopuszczalną intensywność pomocy.

§ 15. Pomoc, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 2 ustawy, stanowi pomoc de minimis w rozumieniu art. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 69/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy w ramach zasady de minimis (Dz. Urz. WE L 10 z 13.01.2001) i jest udzielana zgodnie z przepisami tego rozporządzenia.

§ 16. 1. Przepisy § 10—15 mają zastosowanie do podmiotów prowadzących działalność gospodarczą.

2. Pomoc publiczna na szkolenia nie może być udzielana w sektorze węglowym w zakresie objętym rozporządzeniem Rady (WE) nr 1407/2002 z dnia 23 lipca 2002 r. w sprawie pomocy państwa dla przemysłu węglowego (Dz. Urz. WE L 205 z 02.08.2002).

§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Gospodarki i Pracy: w z. *J. Piechota*

2497

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾

z dnia 8 listopada 2004 r.

w sprawie aprobat technicznych oraz jednostek organizacyjnych upoważnionych do ich wydawania

Na podstawie art. 9 ust. 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o wyrobach budowlanych (Dz. U. Nr 92, poz. 881) zarządza się, co następuje:

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej — budownictwo, gospodarka przestrzenna i mieszkaniowa, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 134, poz. 1429).

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób udzielania, zmiany i uchylania aprobat technicznych;
- 2) jednostki organizacyjne upoważnione do ich wydawania;

- 3) wysokość odpłatności z tytułu weryfikacji wniosku o udzielenie aprobaty technicznej;
- 4) sposób ustalania odpłatności za przeprowadzone czynności związane z udzieleniem, zmianą lub przedłużeniem ważności aprobaty technicznej.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) jednostce aprobującej — należy przez to rozumieć jednostkę organizacyjną upoważnioną do udzielania, zmiany i uchylania aprobat technicznych;
- 2) wnioskodawcy — należy przez to rozumieć producenta lub grupę producentów wyrobu budowlanego, a także podmiot kompletujący zestaw wyrobów budowlanych ubiegający się o udzielenie, zmianę lub przedłużenie ważności aprobaty technicznej.

Rozdział 2

Postępowanie aprobacyjne

§ 3. 1. Wnioskodawca składa wniosek o udzielenie aprobaty technicznej we właściwej jednostce aprobującej.

2. Wniosek powinien zawierać:

- 1) określenie i adres wnioskodawcy oraz miejsce produkcji wyrobu budowlanego;
- 2) nazwę techniczną i nazwę handlową, oznaczenie wyrobu budowlanego i jego odmiany asortymentowe;
- 3) opis techniczny wyrobu budowlanego oraz zastosowanych materiałów i podzespołów;
- 4) określenie przeznaczenia i zakresu zastosowań wyrobów budowlanych;
- 5) dane dotyczące właściwości użytkowych i własności technicznych wyrobu budowlanego oraz jego wpływu na środowisko;
- 6) informacje na temat systemu zakładowej kontroli produkcji;
- 7) określenie warunków technicznych zastosowania wyrobu budowlanego.

3. Do wniosku dołącza się:

- 1) pełnomocnictwo, jeżeli wnioskodawca nie występuje w postępowaniu aprobacyjnym osobiście;
- 2) rysunki techniczne, uzupełniające opis wyrobu budowlanego;
- 3) dokumenty potwierdzające dane dotyczące właściwości użytkowych i własności technicznych wyrobu budowlanego, w tym raporty z przeprowadzonych badań wyrobu budowlanego;
- 4) certyfikaty, atesty i opinie dotyczące wyrobu budowlanego, wydane na podstawie odrębnych przepisów;
- 5) dowód opłaty za przeprowadzenie weryfikacji wniosku.

4. Jednostka aprobująca rejestruje wniosek, o którym mowa w ust. 1.

§ 4. Jednostki aprobujące, prowadząc postępowanie aprobacyjne w sposób jak najmniej uciążliwy:

- 1) dokonują oceny przydatności wyrobów budowlanych w oparciu o podstawy naukowe i wiedzę praktyczną;
- 2) dokonują analizy danych otrzymywanych od wszystkich zainteresowanych stron w sposób zapewniający uzyskanie wyważonej oceny;
- 3) zapewniają podejmowanie bezstronnych rozstrzygnięć;
- 4) zapewniają poufność informacji uzyskanych w trakcie postępowania aprobacyjnego i zachowanie tajemnicy co do zastrzeżonych przez ubiegającego się o aprobatę techniczną wyników badań, dokumentacji konstrukcyjnej i opisu technologii;
- 5) przedkładają ministrowi właściwemu do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej coroczną informację o przebiegu działalności aprobacyjnej, nie później niż do końca pierwszego kwartału roku następnego.

§ 5. 1. Jednostka aprobująca, prowadząc postępowanie aprobacyjne, określa w formie pisemnej:

- 1) podstawę prawną udzielania aprobaty technicznej;
- 2) nazwę techniczną i nazwę handlową wyrobu budowlanego, określenie i adres wnioskodawcy i miejsca produkcji wyrobu oraz identyfikację techniczną wyrobu budowlanego;
- 3) przeznaczenie, zakres i warunki stosowania wyrobu budowlanego oraz, w miarę potrzeb, warunki jego użytkowania, montażu i konserwacji;
- 4) właściwości użytkowe i własności techniczne wyrobu budowlanego, istotnie związane z wymaganiami podstawowymi, ich poziom oraz metody badań;
- 5) klasyfikację wynikającą z odrębnych przepisów i Polskich Norm;
- 6) wytyczne dotyczące technologii wytwarzania, pakowania, transportu i składowania oraz szczegółowy sposób znakowania wyrobu budowlanego;
- 7) datę wydania i utraty ważności aprobaty;
- 8) wymagania dla zakładowej kontroli produkcji;
- 9) wykaz dokumentów wykorzystanych w postępowaniu aprobacyjnym, w tym wykaz raportów z badań wyrobu budowlanego.

2. W dokumencie, o którym mowa w ust. 1, jednostka aprobująca:

- 1) stwierdza pozytywną ocenę techniczną i przydatność wyrobu budowlanego do stosowania w budownictwie w zakresie określonym w ust. 1 pkt 3;
- 2) wskazuje obowiązujący system oceny zgodności;

3) zamieszcza pouczenie, że aprobatą techniczną nie jest dokumentem upoważniającym do oznakowania wyrobu budowlanego przed wprowadzeniem do obrotu.

3. Aprobaty techniczne, z wyjątkiem aprobat technicznych wyrobów budowlanych stosowanych w budownictwie obronnym, publikowane są w ramach własnych wydawnictw jednostek aprobujących.

§ 6. Jednostka aprobująca, w terminie 1 miesiąca od dnia rejestracji wniosku:

- 1) dokonuje weryfikacji wniosku polegającej na:
  - a) rozpoznaniu wniosku,
  - b) sprawdzeniu jego kompletności i dokonaniu oceny jego zasadności;
- 2) zawiadamia wnioskodawcę o potrzebie przeprowadzenia postępowania aprobacyjnego lub przedstawia pisemne uzasadnienie odmowy wszczęcia takiego postępowania.

§ 7. 1. Wszczęcie postępowania aprobacyjnego następuje w terminie określonym w porozumieniu stron o przeprowadzeniu takiego postępowania.

2. Jeżeli porozumienie nie stanowi inaczej, w okresie 2 miesięcy od dnia wszczęcia postępowania aprobacyjnego jednostka aprobująca przedstawia wnioskodawcy pisemne stanowisko w sprawie wniosku. W stanowisku jednostka aprobująca określa:

- 1) rodzaj, przedmiot i metody dodatkowych badań laboratoryjnych wraz ze związłym uzasadnieniem konieczności ich wykonania,
- 2) zakres i przedmiot dodatkowych uzasadnień obliczeniowych i wykaz dodatkowych danych, sprawozdań oraz certyfikatów, atestów i opinii wynikających z odrębnych przepisów

— niezbędne do dokonania oceny przydatności wyrobu budowlanego oraz wskazuje właściwe laboratoria do wykonania badań, o których mowa w pkt 1.

3. Uzyskanie dokumentów i wyników badań, o których mowa w ust. 2, należy do wnioskodawcy ubiegającego się o aprobatę techniczną i nie wchodzi w zakres postępowania aprobacyjnego.

§ 8. 1. Jednostka aprobująca uznaje wyniki badań:

- 1) laboratoriów akredytowanych zgodnie z przepisami o systemie oceny zgodności;
- 2) laboratoriów zagranicznych, jeżeli wynika to z umów międzynarodowych, oraz laboratoriów notyfikowanych Komisji Europejskiej zgodnie z dyrektywą Rady 89/106/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia ustaw i aktów wykonawczych Państw Członkowskich dotyczących wyrobów budowlanych (Dz. Urz. WE L 40 z 11.02.1989, z późn. zm.);
- 3) innych laboratoriów krajowych i zagranicznych, z którymi jednostka aprobująca zawarła porozumienie w tym zakresie.

2. Jednostka aprobująca może uznać na żądanie wnioskodawcy wyniki badań innych niż wymienione w ust. 1 laboratoriów krajowych i zagranicznych, jeśli są one wykonane metodami akceptowanymi przez tę jednostkę.

§ 9. 1. Jednostka aprobująca, po uzyskaniu kompletu sprawozdań z badań i dokumentów określonych w § 7 ust. 2, dokonuje oceny przydatności wyrobu budowlanego do stosowania w budownictwie.

2. Wydanie aprobaty technicznej lub odmowa wydania aprobaty technicznej wraz z uzasadnieniem następuje w terminie 2 miesięcy od dnia uzyskania przez jednostkę aprobującą dokumentacji, o której mowa w ust. 1.

3. Aprobatę techniczną lub odmowę udzielenia aprobaty technicznej podpisuje kierownik jednostki aprobującej.

§ 10. 1. Jednostka aprobująca opracowuje stanowisko, o którym mowa w § 7 ust. 2, i przedstawia je wnioskodawcy w ciągu 1 miesiąca od daty zawarcia porozumienia o wszczęciu postępowania aprobacyjnego.

2. Wydanie aprobaty technicznej następuje w terminie 6 tygodni od dnia uzyskania przez jednostkę aprobującą sprawozdania z badań i dokumentów, o których mowa w § 7 ust. 2.

§ 11. 1. Aprobatą techniczną obowiązuje od dnia jej wydania.

2. Aprobatą techniczną jest udzielana na okres 5 lat. Okres ten może być przedłużany, na wniosek jej właściciela, bez przeprowadzania ponownego postępowania aprobacyjnego.

§ 12. 1. Właściwości użytkowe i własności techniczne określone w aprobacie technicznej mogą być zmienione przez jednostkę, która ją wydała, na wniosek producenta wyrobu budowlanego zamierzającego dokonać zmian materiałowych, konstrukcyjnych, technologicznych, mogących mieć istotny wpływ na właściwości użytkowe wyrobu budowlanego, lub rozszerzenia zakresu stosowania.

2. Zmiana właściwości użytkowych i własności technicznych określonych w aprobacie technicznej następuje w trybie zmiany aprobaty, po przeprowadzeniu postępowania aprobacyjnego w stosownym do zmian zakresie.

§ 13. 1. Aprobatą techniczną może być uchylona przez jednostkę aprobującą, która ją wydała, w przypadku zmian w odrębnych przepisach, normach i przepisach ustanawianych przez organizacje międzynarodowe, jeżeli wynika to z zawartych umów, istotnych zmian w podstawach naukowych i stanie wiedzy praktycznej oraz niepotwierdzenia, w trakcie stosowania, pozytywnej oceny przydatności wyrobu budowlanego.

2. Aprobatą techniczną może być uchylona z inicjatywy własnej jednostki aprobującej lub na wniosek

Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego, po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego z udziałem wnioskodawcy.

§ 14. 1. Jednostki aprobowane na podstawie wydanych aprobat, przy zachowaniu warunków, o których mowa w art. 9 ust. 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o wyrobach budowlanych, opracowują dla rodzajowych grup wyrobów budowlanych, w odniesieniu do których istnieją wystarczające podstawy naukowe i wiedza praktyczna dla ustalenia jednolitego zakresu i poziomu wymaganych właściwości użytkowych i własności technicznych, zalecenia udzielania aprobat technicznych, zwane dalej „zaleceniami”, stanowiące podstawę do oceny przydatności wyrobu budowlanego do stosowania w budownictwie.

2. Zalecenia powinny zawierać w szczególności:

- 1) identyfikację grupy wyrobów budowlanych, której dotyczą;
- 2) określenie wymaganych właściwości użytkowych i własności technicznych wyrobów budowlanych, istotnie związanych z wymaganiami podstawowymi;
- 3) określenie metod badań właściwości użytkowych i własności technicznych, o których mowa w pkt 2;
- 4) określenie metod oceniania i wnioskowania na podstawie wyników badań;
- 5) określenie systemu oceny zgodności zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 11 sierpnia 2004 r. w sprawie sposobów deklarowania zgodności wyrobów budowlanych oraz sposobu znakowania ich znakiem budowlanym (Dz. U. Nr 198, poz. 2041).

3. Zalecenia, z wyjątkiem zaleceń dotyczących wyrobów budowlanych stosowanych w budownictwie obronnym, są publikowane we własnych wydawnictwach jednostek aprobowanych.

4. W postępowaniu aprobowym stosuje się metody badań określone w Polskich Normach, zaleceniach oraz w ogólnie dostępnych publikacjach. Zastosowanie własnych metod badań jednostki aprobowanej powinno być ograniczone do wykonywania wstępnych badań typu.

§ 15. 1. Jednostki aprobowane opracowują i publikują we własnych wydawnictwach informator zawierający:

- 1) wykaz asortymentowy wyrobów budowlanych objętych działalnością aprobowaną jednostki;
- 2) opis postępowania aprobowego, czas potrzebny do jego przeprowadzenia oraz informacje dotyczące opłat za tę działalność;
- 3) wykaz zaleceń udzielania aprobat technicznych, o których mowa w § 14;
- 4) listę laboratoriów badawczych, o których mowa w § 8 ust. 1.

2. Jednostka aprobowana prowadzi i publikuje rejestr udzielonych i uchylonych aprobat technicznych.

Rozdział 3

Jednostki aprobowane

§ 16. Do udzielania, uchylania i zmiany aprobat technicznych upoważnione są:

- 1) Instytut Techniki Budowlanej w Warszawie — w odniesieniu do wyrobów budowlanych niewskazanych w pkt 2—16, a także wyrobów budowlanych termo- i hydroizolacyjnych, włókno-cementowych;
- 2) Centralny Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Techniki Instalacyjnej „Instal” w Warszawie — w odniesieniu do wyrobów budowlanych z zakresu inżynierii sanitarnej;
- 3) Instytut Badawczy Dróg i Mostów w Warszawie — w odniesieniu do wyrobów budowlanych stosowanych wyłącznie w inżynierii komunikacyjnej;
- 4) Instytut Nafty i Gazu w Krakowie — w odniesieniu do wyrobów budowlanych stosowanych w sieciach i instalacjach paliw gazowych;
- 5) Centralny Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Przemysłu Elementów Wyposażenia Budownictwa „Metalplast” w Poznaniu — w odniesieniu do okuć, metalowych i tworzywowych wyrobów wykończeniowych i pomocniczych oraz ślusarki budowlanej;
- 6) Instytut Energetyki w Warszawie — w odniesieniu do wyrobów budowlanych stosowanych w inżynierii elektrycznej w zakresie napięcia powyżej 24 kV;
- 7) Instytut Ochrony Środowiska w Warszawie — w odniesieniu do wyrobów budowlanych stosowanych wyłącznie do oczyszczania ścieków i przerobu osadów;
- 8) Wojskowa Akademia Techniczna w Warszawie — w odniesieniu do wyrobów budowlanych stosowanych wyłącznie w budownictwie obronnym;
- 9) Centrum Naukowo-Techniczne Kolejnictwa w Warszawie — w odniesieniu do wyrobów budowlanych stosowanych wyłącznie do budowy nawierzchni kolejowych;
- 10) Centralny Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Przemysłu Izolacji Budowlanej „Izolacja” w Katowicach — w odniesieniu do wyrobów budowlanych termo- i hydroizolacyjnych oraz włókno-cementowych;
- 11) Główny Instytut Górnictwa w Katowicach — w odniesieniu do aparatury eksplozymetrycznej w budynkach;
- 12) Centrum Naukowo-Badawcze Ochrony Przeciwpowarowej w Józefowie — w odniesieniu do wyrobów budowlanych wykorzystywanych przez jednostki ochrony przeciwpożarowej do alarmowania o pożarze lub innym zagrożeniu oraz do prowadzenia działań ratowniczych;

- 13) Instytut Budownictwa, Mechanizacji i Elektryfikacji Rolnictwa w Warszawie — w odniesieniu do wyrobów budowlanych stosowanych wyłącznie w obiektach przeznaczonych do hodowli zwierząt oraz do przechowywania płodów rolnych, środków produkcji rolnej i przetwórstwa rolno-spożywczego w gospodarstwach rolnych;
- 14) Instytut Melioracji i Użytków Zielonych w Falentach — w odniesieniu do wyrobów budowlanych stosowanych wyłącznie w budownictwie melioracyjnym;
- 15) Instytut Łączności w Warszawie — w odniesieniu do wyrobów budowlanych stosowanych wyłącznie w sieciach i instalacjach telekomunikacyjnych, radiowo-telewizyjnych oraz komputerowych;
- 16) Centralny Ośrodek Chłodnictwa w Krakowie — w odniesieniu do pomp ciepłych oraz elementów chłodniczych w systemach klimatyzacyjnych.

§ 17. Instytut Techniki Budowlanej może, przy współpracy z jednostkami aprobującymi, prowadzić centralny rejestr i zbiór udzielonych i uchylonych aprobat technicznych.

Rozdział 4

Odpłatność za postępowanie aprobacyjne

§ 18. 1. Działalność jednostek aprobujących w zakresie udzielania, zmiany i przedłużania terminu ważności aprobaty technicznej prowadzona jest odpłatnie na koszt wnioskodawcy.

2. Odpłatność za przeprowadzenie czynności, o których mowa w § 6 pkt 1, wynosi równowartość w złotych 500 euro.

§ 19. Odpłatność za przeprowadzenie czynności związanych z udzielaniem, zmianą i przedłużeniem terminu ważności aprobaty technicznej, z wyjątkiem czynności, o których mowa w § 6 pkt 1, ustala się na podstawie udokumentowanej liczby godzin pracy i stawki godzinowej określonej w cenniku.

Rozdział 5

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 20. 1. Postępowanie aprobacyjne wszczęte na podstawie wniosku złożonego przed dniem wejścia w życie rozporządzenia prowadzi się na podstawie przepisów dotychczasowych.

2. W przypadku wniosku złożonego przed dniem wejścia w życie rozporządzenia jednostka aprobująca może za zgodą wnioskodawcy przeprowadzić postępowanie aprobacyjne na podstawie przepisów niniejszego rozporządzenia.

§ 21. Aprobaty techniczne, wydane na podstawie przepisów dotychczasowych, zachowują ważność przez okres, na jaki zostały wydane. Ważność aprobaty może zostać przedłużona na podstawie § 11 ust. 2.

§ 22. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.²⁾

Minister Infrastruktury: *K. Opawski*

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 5 sierpnia 1998 r. w sprawie aprobat i kryteriów technicznych oraz jednostkowego stosowania wyrobów budowlanych (Dz. U. Nr 107, poz. 679 oraz z 2002 r. Nr 8, poz. 71 i Nr 25, poz. 256), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na podstawie art. 41 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o wyrobach budowlanych (Dz. U. Nr 92, poz. 881).

2498

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾

z dnia 9 listopada 2004 r.

w sprawie określenia wymagań, jakim powinni odpowiadać wojewódzcy inspektorzy nadzoru geodezyjnego i kartograficznego, geodeci województw, geodeci powiatowi i geodeci gminni

Na podstawie art. 6c ustawy z dnia 17 maja 1989 r. — Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2000 r.

Nr 100, poz. 1086, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej — budownictwo, gospodarka przestrzenna i mieszkaniowa, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 134, poz. 1429); właściwość Ministra Infrastruktury do wydania niniejszego rozporządzenia wynika z art. 44 ustawy z dnia 21 grudnia 2001 r. o zmianie ustawy o organizacji i trybie pracy Rady Ministrów oraz o zakresie działania ministrów, ustawy o działach administracji rządowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 154, poz. 1800).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 110, poz. 1189, Nr 115, poz. 1229 i Nr 125, poz. 1363, z 2003 r. Nr 162, poz. 1568 i Nr 166, poz. 1612 oraz z 2004 r. Nr 10, poz. 76 i Nr 141, poz. 1492.